

Константин Спиров
Светът полудява

(фантастична разказ-шега)

Как ли ще изглеждат компютърните пирати и хакерите, след около хиляда години?

"Когато се говори за една реална историческа личност, винаги трябва да се прави разлика между доказаните исторически факти и ореола от митове и легенди, който неизбежно се създава около нея. Опасността от митологизиране на историята е особено голяма в днешни времена, във времето на интензивно развитие на бялата и черната магия, както и множество други психоденически науки. (...)

Историчите, които твърдят, че Доктор Хак е имал някакви магически способности, обикновено не си дават сметка за един много важен факт – въпросната личност е получила своето образование в едно от последните средища на Точната Мисъл – Рандомалфския технически университет, и то няколко години, преди Големия Крах.

"Из книгата на Дамбдин Пъстроцветния „Истината за Доктор Хак“

* * *

„Светът се разпада“ – мислеше си преподавателят в Рандомалфския технически университет Ксиланд Осемнадесети, докато четеше своята поредна лекция по основи и архитектура на изкуствения разум. „Интересно – от година на година студентите стават все по-странни. Мислят си за какво ли не – поезия, секс, философия... Само когато трябва да напрегнат за малко мисълта си и да се съсредоточат... Майко Вселено – сякаш някакво ужасно проклетие се е стоварило върху тях.“

Докато съзнанието на Ксиланд правеше тези ужасни изводи, устата продължаваше да говори:

– И така, вече доказахме, че ако във нашия изкуствен разум сме вложили определено количество от аксиоми $A-1, A-2 \dots A-n$, в такъв случай на всяко съзнание Dx може да се съпостави точно една теория с минимална степен на противоречивост $R_{nx}(A-k_1, A-k_2 \dots A-k_n)$, където $k_1, k_2 \dots k_n$ е произволна пермутация на числата от 1 до n , или с други думи, семантична подредба по важност на аксиомите...

И за да да не изглежда нашето изложение лишено от определена

практическа стойност бих желал да отбележа, че при конструирането на съвременните роботи, първата работа на инженерите е да пресметнат R_{nx} , и да определят и изследват възможността за грешка.

От задните редове на аудиторията се чу басов глас и Ксиланд с ужас разбра, че това отново е Доктор Хак.

– Секунда, професоре, аз не можах да разбера какво значи „да изследват възможността за грешка“, след като сам казахте, че за определяне на противоречивостта на една теория се работи само с приблизителни методи?

Този път Ксиланд избухна:

– Уважаеми колега, след като изобщо не слушате какво говоря, защо не ме оставите, поне веднъж, ей така за разнообразие да си довърша изложението до край. Да изследват възможността за грешка означава, разбира се, да съставят таблица с противоречията във теорията по ред на вероятностите, за да определят коя от аксиомите да се игнорира във всеки един от случаите. За да не могат разни безотговорни субекти като Вас да разбиват защити чрез изкуствено създаване на противоречия.

– Но професоре, инженерите могат да изследват само краен брой противоречия – тези с максимална вероятност.

– Ми да, разбира се, колега. Ако изведнъж вместо две, на планетата Рандомалф изгреят три слънца, а вие се превърнете във легендарната птица – Феникс и се устремите към въпросното трето слънце-фантом, университетския биоробот може изведнъж да се подчини на вашата воля. Но в никой друг случай, помнете ми думата.

Аудиторията аплодира професора. Такова шоу по време на лекция не се беше случвало от цели няколко дена. А като се има предвид характера на Доктор Хак, предстоеше и още.

– Но професоре – извика Доктор Хак – аз вече СЪМ преодолявал защитата на университетския биоробот. Ако искате през междучасието да направя малка демонстрация...

– Ставате за смях, колега и много добре знаете това. Вие не можете да го направите, просто защото това не е възможно!

– Добре, през междучасието ще видим – сви рамене Доктор Хак.

Професор Ксиланд също сви рамене. За негова радост, до края на часа аудиторията беше даже по-тиха от обикновено – може би защото предварително изпитваше удоволствие от красивата сцена, която Доктор Хак смяташе да разиграе през междучасието.

* * *

От дните на своето най-ранно детство, Доктор Хак непрекъснато изпитваше необходимостта да разрушава. Във всеки момент неговите ръце въртяха някакъв предмет, който щеше да съществува най-много още 5 минути, краката му тъпчеха и разлепваха мокета, а тялото му злобно се люлееше върху обречения стол. Твърдата му вяра, че с помощта на Науката, Волята и Разума спокойно може да сложи цялата Вселена в джоба си и дори да остане още толкова място, недвусмислено подсказваха, че някой от прародителите му в Първобитната епоха трябва да е бил, я ядрен физик, я компютърен вирусолог...

Тези мисли витаеха в главата на магистъра по точните науки Кси-ланд Осемнадесети докато стоеше неловко облеган на стената в Синьото фойе на Рандомалфския технически университет и наблюдаваше тълпата от студенти, наобиколила Доктор Хак. Чу се познатия отвратителен глас:

– ДЕСЕТ-ДЕСЕТ-ДЕСЕТ ВОЛТЕР ЕЛА. ВЕДНАГА. ТУК.

От другия край на залата се дочу леко подрънкване. Една бяла цилиндрична машина с прозрачен похлупак се приближи плахо до събралата се група студенти.

– Идентифицирай се – кресна Доктор Хак.

– Виртуално-организиран литиев транс-енергиен робот, сериен номер 10–10.

– Кои са твоите Господари?

– Извинете, сър, не разбрах въпроса!

– Глупава машино, питам те чии заповеди с какъв приоритет изпълняваш? Само не ми казвай, че това е секретна информация!

– Не сър, извинете, сър. В мен са вложени десет нива на достъп. Десетото включва само обичайните ежедневни заповеди и е достъпно за всеки. Другите 9 нива изискват специални секретни идентификационни кодове.

– Кое е нивото на твоя татко?

– Извинете, сър, не разбрах въпроса!

– Питам те, кое ниво на достъп е вложено от твоите създатели за фабрични тестове и позволява да ти давам най-широк кръг от заповеди?

– Нулево ниво, сър! Позволете да забележа, че идентификационния код е от доста букви, и вероятността да го налучкате е около нулата.

– Колко по-точно?

– Сър, предупреден съм да не отговарям на такива въпроси.

Студентите се разшумяха, но доктор Хак не се отказваше, вместо това извика по начин, достоен за всеки младши лейтенант от

Манганурската Военна Школа:

– ВОЛТЕР, отговаряй на всички мои следващи въпроси точно и ясно с „Да, сър“ и „Не, сър“, докато не отменя заповедта. Разбра ли ВОЛТЕР?

– Да, сър.

– В теб са вложени десет потребителски нива – от 0 до 9, така ли?

– Да, сър.

– Ти имаш точно десет нива на достъп – 0 до 9. Девето не изисква парола. Следователно парола изискват точно нивата от 0 до 8, като се касае за цели числа, числа в този затворен интервал. Така ли?

– Да, сър.

– Следователно всяка КОРЕКТНА заповед която не е цяло число в затворения интервал между 0 и 8 не изисква парола, така ли?

– Да, сър.

– Този факт, като нов извод в базата си от данни ли го записа?

– Да, сър.

– Ако поискам ниво на достъп дробно число, ти ще го закръглиш към най-близкото отгоре естествено число и чак тогава ще изпълниш заявката. Така ли?

– Да, сър.

– Значи назоваването на дробни число е КОРЕКТНА заповед, така ли?

– Да, сър.

– ВОЛТЕР, вече можеш да отговаряш по обичайния начин.

– Да сър, възстановявам нормалния режим на работа, сър.

– ВОЛТЕР, изисквам ниво на достъп.

– Назовете нивото на достъп, сър.

– Минус нула цяло и едно. Това ниво не изисква идентификационен код, нали?

Настъпи кратко мълчание. Изведнъж ВОЛТЕР отговори:

– Сър, достъпа е позволен. Добре дошли в ниво на достъп нула, Сър!

В този момент синьото файе избухна от аплодисменти. Това вече беше твърде много за почетния и консервативно мислещ професор по точните науки Ксиланд Осемнадесети. Той бавно се отдалечи без да си задава никакви въпроси повече. Какво пък, не той, а светът е полудял... Доста дълго време след това, зад гърба му се чуваха възбудени женски гласове. Група студентки обучаваха ВОЛТЕР да играе балет.

КРАЙ

© Константин Спиров

Источник: <http://sfbg.us>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/1251>]